

Република Србија
УПРАВНИ СУД
10 У. 8966/15
18.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Весне Даниловић, чланова већа, са судским саветником Даницом Лекић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. приватног извршитеља из ..., ул. ... број ..., поднетој против туженог Министарства правде Републике Србије, Дисциплинске комисије за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља, ради поништаја решења број 740-08-00362/2015 од 11.05.2015. године, у предмету дисциплинске мере-новчане казне, у нејавној седници већа одржаној дана 18.05.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку извршитељ А.А., овде тужилац који је именован решењем министра правде број 740-08-00484/2012-22 од 09.05.2012. године, за подручје Вишег суда у Београду и Привредног суда у Београду, са седиштем у ..., ... број ..., дисциплински је одговоран што је: у периоду од 19.03.2014. године па на даље, након протекла остављеног рока од 8 дана, противно одредби члана 11. Кодекса професионалне етике извршитеља, којом је прописано да је извршитељ дужан да суду, надлежном министарству, другом државном органу и оранима коморе извршитеља обезбеди све податке о свом раду у складу са законом и другим општим актима, Министарству правде није доставио обавештење о поступању по мерама за отклањање недостатака у раду, које су наложене записником о обављеном надзору број 740-08-0027/2014-22, а који су овлашћена од службеног лица Министарства правде сачинила дана 22.01.2014. године у складу са овлашћењима из члана 346. Закона о извршењу и обезбеђењу и који је уз пропратни акт од 05.03.2014. године експедован извршитељу 07.03.2014. године и уручен 10.03.2014. године, што је утврђено преко службе експедиције Управе за заједничке послове Републичких органа управе, када је дана 28.10.2014. године здружена копија потражнице ЛП "Пошта Србије" број 103121, да

би затим након поднеска извршитеља 25.08.2014. године уз пропратни акт од 29.08.2014. године, предметни записник поново био експедован извршитељу дана 05.09.2014. године и уручен дана 08.09.2014. године, што је утврђено преко службе експедиције Управе за заједничке послове Републичких органа управе, када је дана 22.10.2014. године здружена копија потражнице ЈП “Пошта Србије” број 102673, чиме је извршио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 16. у вези са чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 11. Кодекса професионалне етике извршитеља. Применом напред наведених прописа и одредби члана 351. став 1. тачка 3. члана 355. члана 356. Закона о извршењу обезбеђењу и члана 17. Правилника о дисциплинском поступку против извршитеља, дисциплинска комисија за спровођење дисциплинског поступка против извршитеља овде тужиоца је изрекла дисциплинску меру новчану казну у износу од 300.000,00 динара коју је извршитељ дужан да уплати на уплатни рачун јавних прихода у року од 15 дана од дана достављања писменог отправка решења.

Тужилац је поднео тужбу Управном суду дана 11.06.2015. године, којом оспорава законитост решења туженог органа из свих законских разлога. Указује да се у свом изјашњењу, а након покретања дисциплинског поступка позвао на застарелост дисциплинског поступка, сходно одредбама Закона о извршењу обезбеђења и то члана 357. став 1. У тужби наводи да је рок до када је по одредбама Закона о извршењу обезбеђења могао да буде покренут дисциплински поступак против њега, истекао 20.09.2014. године. Наиме, у оспореном решењу је такође наведено да, како извршитељ није доставио обавештење о поступању по мерама налажњу записником о надзору, Министарство правде се поново обратило извршитељу дописом од 26.03.2014. године који је експедован преко Службе експедиције Управе за заједничке послове дана 28.03.2014. године. По мишљењу тужиоца, управо ова чињеница коју сам тужени орган наводи, је непобитан доказ да је тужени занемарио року од 6 месеци у ком је могао да покрене дисциплински поступак. Са ових и других разлога наведених у тужби, предлаже да суд оспорено решење поништи и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, навео да остаје при наводима изнетим у образложењу оспореног решења, те је предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби чл. 33. ст. 2. Закона о управним споровима и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и увидом у списе предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужиоцу-извршитељу за подручје Вишег суда у Београду и Привредног суда у Београду, предлогом за покретање дисциплинског поступка Министарства правде, број 740-08-00027/2014-22 од 13.03.2015. године, стављено на терет да је учинио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 6. у вези са чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 31/11...139/14) и чланом 11. Кодекса професионалне етике извршитеља. Дисциплинска комисија је по пријему изјашњења извршитеља од дана 22.04.2015. године, одржала седницу и оценила да постоји основана сумња да је именовани извршио повреду одредбе члана 11. Кодекса професионалне етике извршитеља којим је прописано да је извршитеља дужан да суду, надлежном

министарству, другим државним органима и органима коморе извршитеља обезбеди све податке о свом раду у складу са законом и другим општим актима, те је заказала усмену јавну расправу која је одржана дана 08.05.2015. године. У проведеном дисциплинском поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, утврђено је да је извршитељ извршио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 16. Закона о извршењу и обезбеђењу у вези са чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је био у обавези а није доставио обавештење о поступању по мерама за отклањање недостатака у раду које су наложене записником о обављеном надзору број 740-08-0027/2014-22, а која су овлашћена службена лица Министарство правде сачинила дана 22.01.2014. године. Одлучујући о врсти дисциплинске мере, комисија је имала у виду тежину дисциплинске повреде, могућу последицу као и дужину трајања повреде, те је нашла да ће изречена новчана казна постићи сврху кажњавања и да није потребно изрицати тежу дисциплинску меру. Одлучујући о висини изречене новчане казне као дисциплинске мере комисија је изрекла новчану казну у износу од 300.000,00 динара имајући у виду све околности случаја а посебно чињеницу да је тужилац до закључења усмене расправе није поступио по дописима и налозима Министарства правде Републике Србије односно није доставио ниједан писмени доказ на наведену околност и чињеницу да према именованом извршиоцу до сада није била изречена нека друга дисциплинска мера.

Код овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Управног суда, тужени орган правилно налази да је тужилац, у својству извршитеља, извршио дисциплинску повреду из члана 350. став 1. тачка 16. Закона о извршењу и обезбеђењу у вези са чланом 349. Закона о извршењу и обезбеђењу, јер је био у обавези, а није доставио обавештење о поступању по мерама за отклањање недостатака у раду које су наложене записником о обављеном надзору број 740-08-0027/2014-22 а која су овлашћена службена лица Министарства правде Републике Србије сачинила 22.01.2014. године. Тужени орган је правилно оценио неоснованим навод извршитеља да никада није примио допис Министарства правде и државне управе Републике Србије од 05.03.2014. године, допис Министарства правде и државне управе Републике Србије од 26.03.2014. као и допис Министарства правде Републике Србије од 29.08.2014. године, будући да према стању у списима предмета утврђено је да су исти уручени овде тужиоцу и то дана 10.03.2014.године, 31.03.2014. године и 08.09.2014. године. Такође правилно је и оцењен навод тужиоца да је предлог за покретање дисциплинског поступка поднет по истеку субјективног рока застарелости од 6 месеци од дана сазнања за учињену повреду из члана 357. Закона о извршењу и обезбеђењу, са разлога што је дисциплинска повреда од стране извршитеља у конкретном случају учињена дана 19.03.2014. године, будући да је тог дана истекао рок за поступање извршитеља под допису Министарства правде и државне управе Републике Србије од 05.03.2014. године, а који извршитељу уручен 10.03.2014. године. Наиме, одредбом члана 357. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, прописано је да рок застарелости за покретање дисциплинског поступка 6 месеци од дана сазнања за повреде, а најдуже једну годину од дана када је повреда учињена, тако да је субјективни рок за покретање дисциплинског поступка, имајући у виду цитирану законску одредбу садржан у оквиру објективног рока од једне године, па је стога по оцени суда, правилно тужени нашао да није наступила апсолутна застарелост за покретање овог дисциплинског поступка.

Имајући у виду да оспореним решењем туженог органа није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одбио тужбу као неосновану одлучујући као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.05.2016. године, 10 У. 8966/15

Записничар
Даница Лекић ,с.р.

Председник већа – судија,
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП